Р Е Ш Е Н И Е
№ 3010

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **574** по описа за **2014** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение от 24.10.2013г. по нахд № 20882/2012г. на Софийски районен съд, 12 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № F008705 от 16.07.2012 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-С.. С НП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за нарушение на чл.33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите.

Касаторът – [фирма] излага оплакване за неправилност на решението, тъй като в протокола за извършена проверка, доказателство към АУАН не са отразени обстоятелствата, посочени в този акт.

Ответникът по касация - ТД на НАП-С., счита касационната жалба за неоснователна, иска да бъде оставено в сила обжалваното решение като правилно.

Прокурорът предлага съдът да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните съдът установи, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество я намери за

основателна.
От представените пред районния съд доказателства се установяват следните факти:
Касаторът стопанисва търговски обект – магазин на посочен адрес в [населено място], в който на 27.06.2012г. е извършена проверка от органи на НАП. Констатирали, че разчетената касова наличност от осъществени продажби от монтираното в обекта технически изправно и функциониращо фискално устройство е в размер на 00.00 лв.,видно от дневния финансов отчет, а фактическата касова наличност, установена по време на проверката е в размер на 347 лв., съгласно направен опис на паричните средства с дата и подпис. Съставен е протокол за проверката, след това АУАН и НП за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Наложената имуществена санкция е в размера по чл.185, ал.1 от ЗДДС – 500 лв.
Въззивният съд след подробни мотиви е намерил, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството за доказано нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Приел е за правилно определен размер на имуществената санкция в минимума й.
К. съд намери решението за неправилно, но по съображения различни от изложеното от касатора.
Не се установява наведеното в касационната жалба оплакване, че в протокола за извършената проверка не са отразени обстоятелствата, посочени в АУАН. Напротив, видно от съставения протокол от проверката, в съответните раздели на бланката са посочени разчетените касова наличност на ФУ - 0 лв. и фактическата наличност - 347 лв., установени по време на проверката.
Съдът обаче намери, че е налице невзета предвид от въззивния съд незаконосъобразност на НП, а именно: В НП не е налице констатация, че нарушението не води до неотразяване на приходи и съответно не е мотивирано защо се налага санкцията по ал.1 на чл.185 от ЗДДС.
Настоящият състав на АССГ намира, че административнонаказващият орган е длъжен да изложи съображения за липса на неотчетени приходи винаги, когато приема, че санкцията за нарушение по чл. 185, ал. 2 ЗДДС следва да се наложи в размера по ал. 1, каквато е наложената в настоящия случай. Анализът на разпоредбата на чл. 185 ал. 2 ЗДДС показва, че административното нарушение – нарушаване на реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства, или сервизно обслужване на фискалните устройства или неизпълнение изискванията за дистанционна връзка с НАП се счита за осъществено независимо от това дали извършването му има за резултат неотчитане на приходи. Следователно, нарушението е формално и неговият резултат не е част от състава на нарушението. Обстоятелството, че законът предвижда по-леки наказания в случаите, когато липсват неотчетени приходи, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението по чл. 185, ал. 2 ЗДДС, а само че при определяне на наказанието, законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението, в зависимост от това довело ли е то до увреждане на фиска или не. Поради това, когато липсват неотчетени приходи, това трябва да се констатира и вземе предвид, с оглед налагане на по-леките наказания, предвидени в чл. 185, ал. 1 ЗДДС. След като в АУАН и НП не се съдържат данни за съществен елемент, необходим за определяне на административното наказание, то е налице нарушение на посочените разпоредби на ЗДДС.

Предвид горното, на основание чл.221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 24.10.2013г. по НАХД № 20882/2012г. на Софийски районен съд, 12 състав и вместо него постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № F008705 от 16.07.2012 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-С..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.